

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3487/2022
22.06.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Сава Стојановић адвокат из ..., против туженог ЈКП Градско саобраћајно предузеће „Београд“ из Београда, ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3291/21 од 08.10.2021. године, у седници већа одржаној дана 22.06.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3291/21 од 08.10.2021. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3291/21 од 08.10.2021. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Прво основног суда у Београду П1 3511/18 од 21.01.2021. године којом је одбијен тужбени захтев којим је тужилац тражио да се поништи као незаконито решење туженог о отказу уговора о раду број .. од 03.10.2018. године и да се обавезе тужени да га врати на рад (став први изреке), као и да се обавезе тужени да му накнади трошкове парничног поступка (став други изреке).

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужени је дао одговор на ревизију.

Испитујући побијану пресуду применом члана 408. у вези са чланом 441. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија тужиоца није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Наводима ревидента да нижестепене пресуде не садрже јасне разлоге о изостанку дисциплинског поступка, који тужилац сматра битном чињеницом за

законитост решења о отказу уговора о раду, указује се на учињену битну повреду одредаба парничног поступка из тачке 12. става 2. наведеног члана која није законски разлог за ревизију (члан 407. став 1. тачка 2. ЗПП).

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је по уговору о раду од 20.06.2002. године, са више накнадно закључених анекса, обављао послове теренског мајстора – возача. Решење о отказу његовог уговора о раду донето је 03.10.2018. године, због учињене повреде радне обавезе из члана 77. став 1. тачка 1. алинеја 1. и алинеја 5. тачка 1. Колективног уговора туженог и члана 10. тачка 3. уговора о раду од 20.06.2002. године – несавесног и немарног извршавања радних обавеза и поступања противно одредбама закона, општих аката послодавца и других правила службе. Тужилац се ...2018. године, након интервенције на неисправном аутобусу у ..., није вратио у гаражу или упутио на најближи терминус зоном којом саобраћају аутобуси СП „Космај“, већ се без обавештавања и одобрења диспечера упутио у правцу ... . Возило је паркирао и оставио га незакључаног са кључевима у контакт брави. У том месту уочили су га контролори унутрашње контроле туженог. Прегледом товарног дела возила установљено је да тужилац превози шест канти са укупно 162 литра дизел горива, које се не налазе на списку делова који се по одобрењу диспечера могу налазити у возилу. Пре доношења решења о отказу уговора о раду тужиоцу је достављено упозорење о постојању разлога за отказ на које се он није изјаснио.

Полазећи од тако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су правилном применом члана 179. став 2. тач. 1. и 5. Закона о раду одбили тужбени захтев, пошто су закључили да је тужилац својом кривицом извршио повреду радне обавезе која представља разлог за отказ уговора о раду. Правилником туженог о правима, обавезама и одговорностима запослених у сектору одржавања од 25.10.2013. године, поред осталог, предвиђено је да су запослени на пословима сервисног мајстора дужни да код себе имају списак делова, алата, флуида и опреме које могу изнети из погона, оверен од шефа одржавања, односно пропусницу за ствари које износе из саобраћајног погона а које се не налазе на списку. Истим актом је предвиђено да се запосленом може отказати уговор о раду због повреде радне обавезе, ако се контролом утврди да се у возилу налазе предмети и материјал који нису на списку. Такође, Правилником туженог о обавезама саобраћајног особља од 02.06.2016. године предвиђено је да возачу теретног (специјалног) возила није дозвољено да се удаљи од истог у току рада, сем ако то не наложи надлежно лице, као и да је возач таквог возила дужан да води евиденцију у путном налогу и да се стара о безбедности возила.

По оцени Врховног суда, нису основани наводи ревидента о погрешној примени материјалног права. Тужилац није спорио да је извршио повреду радне обавезе, али је током поступка истицао да је тужени требало да примени одредбу члана 179-а Закона о раду и да му, уместо отказа уговора о раду, изрекне неку од блажих мера предвиђених том одредбом. Овај навод тужилац понавља и у ревизији. Примена наведене одредбе је дискреционо право послодавца који, кад се стекну законску услови за отказ уговора о раду због повреде радне обавезе, може одлучити хоће ли запосленом отказати уговор о раду или се определити за неку другу меру. Зато околност коју тужилац износи, да су другим запосленима изречене блаже мере и за теже повреде радне обавезе, не могу утицати на правилност побијаног решења о отказу уговора о раду. Законом о раду није

предвиђена обавеза вођења дисциплинског поступка, а тужени је приликом отказа уговора о раду у свему поступао у складу са члановима 180, 184. и 185. тог закона.

Из наведених разлога, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић